

FENG-YŮN SONG & LENKA NAVRÁTILOVÁ

Účinkující / Performers

Feng-yŭn Song – zpěv / vocal

Lenka Navrátilová – klavír / piano

24. 11. 2024

11h, Památník Leoše Janáčka /
11 am, Leoš Janáček Memorial

Program

Bohuslav Martinů

Písničky na jednu stránku (výběr)

Rosička
Otevření slovečkem
Cesta k milé
Chodníček
Sen panny Marie

Písničky na dvě stránky (výběr)

Děvče z Moravy
Hlásný
Tajná láska
Boží muka

Leoš Janáček

Moravská lidová poezie v písních (výběr)

Ľáska
Záře od milého
Obraz milého
Kvítí milodějně
Polajka
Stálost
Komu kytka
Koníčky milého
Péřečko
Tužba
Vzkázání
Psaníčko
Stesk
Lavečka

Antonín Dvořák

V národním tónu, op. 73 (výběr)

Žalo dievča, žalo trávu

Programme

Bohuslav Martinů

Songs on One Page (selection)

Dew

The Lock

Journey to the Beloved

The Footpath

The Dream of Virgin Mary

Songs on Two Pages (selection)

Moravian Girl

The Night Watchman

Secret Love

The Wayside Cross

Leoš Janáček

Moravian Folk Poetry in Songs (selection)

Love
Love Shining
Lover's Likeness
Love Herbs
Thyme
Constancy
For Whom The Posy?
My Lover's Horses
Feather
Longing
Message
Letter
Sorrow
The Bench

Antonín Dvořák

In Folk Tone, Op. 73 (selection)

The Girl Reaped the Grass

Koncerty zasazené do autentického prostředí Památníku Leoše Janáčka představují již vcelku tradiční komorní linii festivalového programu. Janáčkův celoživotní klavír Ehrbar umístěný právě v expozici zahradního domku se na dnešním matiné rozezní prostřednictvím výběrů z písňových cyklů Janáčka, Dvořáka a Martinů, a to v netradičním pojetí kombinujícím původní texty v češtině s některými přebásněními do čínštiny.

Jednotlivým prvkem dnešního programu je kromě instrumentace též skladatelská inspirace v lidové písni. Pro Bohuslava Martinů (1890–1959) šlo o jeden z nejzásadnějších hudebních stimulů, který uplatnil napříč svou tvorbou. Je známo, že rozsáhlou sbírku Františka Sušila s názvem *Moravské národní písně s nápěvy do textu vřaděnými* (první vydání 1859) s sebou Martinů vozil všude, kde zrovna přebýval. V oblíbě měl také *Prostonárodní české písně a říkadla* (1864) Karla Jaromíra Erbena. Čerpal z nich mimo jiné právě do písňových cyklů *Písníčky na jednu stránku* (1943) a *Písníčky na druhou stránku* (1944, v autografu *Písníčky na dvě stránky*). Cykly vznikaly ve Spojených státech amerických uprostřed druhé světové války. Ačkoliv byl Martinů obklopen neoklasicistním a jazzovým hudebním výrazivem, snad i ze stesku po domovu a touze spatřit svou vlast zde hluboce vychází z lidové hudby – melodicky i rytmicky. Stejně jako Dvořák ve svých *Moravských dvojzpěvech* (1875–1881) však tady Martinů zkomponoval vlastní nápěvy a doprovody. Oba cykly čítají sedm miniatur, zřídka kdy trvajících déle než minutu. Zřejmě známější cyklus *Nový Špalíček* (1942) působí jako celek vyzrálejší a propracovanější, i tak dle muzikologa Jaroslava Mihuleho Martinů v dnes provedených skladbičkách dokázal, že „je možné i po Dvořákově, Janáčkově, Sukovi, Novákovi či Vycpálkovi zacházet s předlohou tohoto druhu zcela originálně“.

Vztah Leoše Janáčka k lidové písni představuje nezanedbatelnou součást jeho skladatelského díla i odborného zájmu. První tvůrčí impulzy vycházející z folklorních podnětů v jeho díle můžeme nalézt v 70. letech 19. století. Už tehdy hledal možnosti, jak klavírní part co nejvíce připodobnit muzicirování lidových kapel,

s nimiž se setkával při svých sběratelských aktivitách. Tímto způsobem chtěl Janáček klavír osvobodit od nutnosti poskytovat nepřetržitý doprovod a nechat tak vyniknout zpěvní linku. Zároveň je však zapotřebí zmínit, že nebyl nikterak svázán autentickým způsobem doprovodu písně, jak ho slyšel u původních nositelů, a klavír využíval i konvenčním způsobem. Vrchol představuje jeho nejobsáhlejší dílo tohoto charakteru – *Moravská lidová poezie v písních*. První upravené písně z tohoto cyklu pocházejí z roku 1892, kdy na výzvu nakladatele Emila Šolce upravil patnáct písní z právě vydané sbírky *Kytice z národních písní moravských* (1890), kterou Janáček připravil společně s Františkem Bartošem. Druhý sešit s třiceti osmi úpravami vyšel v roce 1901, přičemž kompletní cyklus padesáti tří úprav byl vydán roku 1908. Citlivou zvukomalebností nebo specifiky využívanou motivickou či imitační prací Janáček umocňuje realistické vyznění písní, již navzdory výsostně uměleckému zpracování ponechává osobitý prostor.

Z dochované korespondence mezi Antonínem Dvořákem (1841–1904) a jeho hlavním nakladatelem Fritzem Simrockem je zřejmé, že z nakladatelova popudu se skladatel zavázal komponovat písňový cyklus na texty lidových písní od počátku roku 1885. Dvořák dlouho hledal vhodné texty, až se nakonec o rok později rozhodl, že zhudební tři slovenské písně a jednu českou. V září 1886 tak vznikl cyklus *V národním tónu*, op. 73, B146. Původní písně zde Dvořák nezhudebňuje, přejímá jen jejich texty – obdobně, jak učinil u již zmíněných *Moravských dvojzpěvů*. V jeho pojetí písně obsahují prostotu lidového projevu, kterou však rozvíjí o vlastní melodickou, harmonickou a rytmickou invenci. Kvarteto osobitých písňových miniatur vyšlo v roce 1887 s původním textem i v německém a anglickém překladu, čímž Simrock zabezpečil urychlenější šíření a univerzálnější přijetí. Třebaže se Dvořák lidovou písní inspiroval spíše místy, než že by na jejím základě vytvářel svůj skladatelský jazyk, samotný cyklus, jímž zakončujeme dnešní matiné, je zdárným příkladem jeho mistrovství v práci s lidovými texty, umným zacházením

s imanentními prvky lidové písně a jejím povýšením do výsostně uměleckého prostředí.

Jiří Čevela

The concerts held in the authentic setting of the Leoš Janáček Memorial now represent a fairly traditional part of the chamber music in the festival programme. Janáček's lifelong Ehrbar piano, part of the exhibition in the summerhouse, is to come alive at today's matinee with selections from song cycles by Janáček, Dvořák and Martinů in an unconventional concept combining the original texts in Czech with a number of rearrangements in Chinese.

In addition to the instrumentation, a unifying element is provided to today's programme by the composers' inspiration in folk song. For Bohuslav Martinů (1890–1959), it was one of the most fundamental of musical stimuli that he applied throughout his work. Martinů is known to have taken František Sušil's extensive collection of *Moravian Folk Songs with Melodies Included in the Texts* (first edition 1859) with him wherever he was staying. He was also fond of Karel Jaromír Erben's *Czech Folk Songs and Nursery Rhymes* (1864). He drew on them, for example, in his song cycles *Songs on One Page* (1943) and *Songs on a Second Page* (1944, composed as *Songs on Two Pages*). These cycles were written in the United States of America in the middle of the Second World War. Although Martinů was surrounded by the phraseology of neoclassical and jazz music, he draws deeply on folk music here, both melodically and rhythmically, perhaps in part due to homesickness and the desire to see his homeland. Like Dvořák in his *Moravian Duets* (1875–1881), however, Martinů composed his own melodies and accompaniments here. Both cycles feature seven miniatures, rarely lasting longer than a minute. The evidently better-known cycle *New Špalíček* (1942) seems more mature and sophisticated as a whole, though nevertheless, according to musicologist Jaroslav Mihule, Martinů demonstrated in the pieces to be performed today that “*even after Dvořák, Janáček, Suk, Novák and Vycpálek, it is possible to handle a work of this kind in a completely original way*”.

Leoš Janáček's relationship to folk song represents a significant part of his compositional work and academic interest.

We can find the first creative impulses based on stimuli from folklore in his work in the 1870s, at which time he was already looking for ways of arranging the piano to bring it as close as possible musically to the folk bands he had encountered during his activities as a collector of folk songs. In this way, Janáček wanted to liberate the piano of the necessity of providing continuous accompaniment and thereby let the vocal line stand out. At the same time, however, it should be mentioned that he was in no way bound by the authentic manner of accompanying the song as he heard it in its original interpretations, and he also used the piano in a conventional way. The pinnacle of this work is his largest piece of this nature – his *Moravian Folk Poetry in Songs*. The first adapted songs in this cycle date to 1892, when, at the request of publisher Emil Šolc, he adapted fifteen songs from the recently published collection *A Bouquet of Moravian Folk Songs* (1890), which Janáček had put together along with František Bartoš. A second volume with thirty-eight arrangements was published in 1901, while the complete cycle of fifty-three adaptations was published in 1908. Janáček augments the realistic sound of the songs with sensitive onomatopoeia and specifically used motivic or imitative work which leave ample space for personal expression despite their supremely artistic elaboration.

It is clear from the surviving correspondence between Antonín Dvořák (1841–1904) and his principal publisher Fritz Simrock that the composer undertook to compose a song cycle based on the texts of folk songs from the beginning of 1885 at his publisher's instigation. Dvořák conducted a long search for suitable texts before finally deciding a year later to set three Slovak songs and one Czech song to music, resulting in the cycle *In Folk Tone*, Op. 73, B146 written in September 1886. Dvořák does not set the original songs to music here, but merely adopts their texts – similarly as he did with the aforementioned *Moravian Duets*. In his interpretation, the songs contain the simplicity of folk expression, though he was already developing his own melodic, harmonic

and rhythmic invention. The quartet of distinctive song miniatures was published in 1887 with the original text also translated into German and English, thereby ensuring their speedier propagation and universal acceptance for the publisher Simrock. Although Dvořák was inspired in part by folk song rather than creating his own compositional language based on it, the cycle with which we are bringing today's matinee to a close is a successful example of his mastery in working with folk texts, his skilful treatment of the elements inherent to folk song, and its elevation to a supremely artistic medium.

Jiří Čevela

Feng-yŭn Song

Zpěv

Feng-yŭn Song je zpěvačka a pedagožka hlasové výchovy. Narodila se v severovýchodní Číně, kde absolvovala víceletý pěvecký trénink tradiční rodové školy pekingské opery, rodu Šang. Studovala klasický zpěv u profesora Jiřího Kotouče. Bohemistické studium završila roku 1994 v Praze na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy titulem PhDr., CSc. Vyučovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1990–1994), dále na hudebně-dramatických školách: Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze (1992–1997), Vyšší odborná herecká škola v Praze (1999–2003) a Pražská konzervatoř (2003–2013). V současné době se věnuje lektorské praxi. Pořádá semináře a školení s důrazem na „celostní dýchání“ pro pěvce, hlasové profesionály i širší publikum. Překladem a interpretací české a moravské lidové poezie se Feng-yŭn Song zabývá již od svého bohemistického studia v Pekingu. Od roku 2009 koncertně spolupracuje s klavíristkou Lenkou Navrátilovou. V roce 2022 spolu obě umělkyně vydaly hudební CD album *Písní k srdci: Martinů – Janáček – Dvořák*. Album je natočeno v čínském překladu a též v českém originálu.

Vocal

Feng-yǔn Song is a singer and voice teacher. She was born in northeastern China, where she completed several years of singing training at the traditional ancestral Shang Dynasty school of the Peking Opera. She studied classical singing with Professor Jiří Kotouč. She completed her studies in Bohemistics in Prague in 1994 at the Faculty of Arts at Charles University, where she was awarded the title PhDr., CSc. She has taught at the Faculty of Arts at Charles University in Prague (1990–1994) and at a number of schools of music and drama: the Jaroslav Ježek Conservatory in Prague (1992–1997), the Higher Vocational College of Acting in Prague (1999–2003) and Prague Conservatory (2003–2013). She is currently working as a lecturer. She organises seminars and training sessions with an emphasis on “holistic breathing” for singers, voice professionals and a wide cross section of the public. Feng-yǔn Song has been engaged in the translation and interpretation of Czech and Moravian folk poetry since the time of her studies of Bohemistics in Beijing. She has been performing in concert with pianist Lenka Navrátilová since 2009. The two artists released a music CD album *Songs of the Heart: Martinů – Janáček – Dvořák* in 2022. They recorded this album in a Chinese translation alongside the Czech original.

Lenka Navrátilová

Klavír

Lenka Navrátilová je profesorkou operní korepetice na Pražské konzervatoři, působí na HAMU na katedře klavírní spolupráce a je klavíristkou Pražského filharmonického sboru. Dlouhodobě se věnuje klavírní spolupráci a komorní hře, v oboru klavírního doprovodu je vyhledávanou koncertní partnerkou především operních pěvců a pěveckých sborů. Jako klavíristka nebo cembalistka spolupracuje s mezinárodními hudebními festivaly Pražské jaro a Dvořákova Praha, s Mezinárodním pěveckým centrem A. Dvořáka v Karlových Varech, s orchestrem FOK, se souborem opery Národního divadla, s Kühnovým smíšeným sborem, sborem Cancioneta Praga, Operou Mozart. Vystoupila v mnoha zemích Evropy, v USA, Rusku, Mexiku, Jihoafrické republice, Izraeli, Jižní Koreji, Hongkongu, Alžíru. V průběhu své kariéry měla možnost spolupracovat s dirigenty světového věhlasu, jako jsou Claudio Abbado, sir Georg Solti, sir Charles Mackerras, sir Simon Rattle, Zubin Mehta, Jiří Bělohlávek, Libor Pešek, Jakub Hrůša, Riccardo Chailly, Christopher Eschenbach nebo sir Christopher Hogwood. V letech 2010, 2017 a 2019 byla Lenka Navrátilová na Mezinárodní pěvecké soutěži A. Dvořáka v Karlových Varech udělena „Cena za vynikající klavírní doprovod“, stejnojmenná cena jí byla udělena na Celostátní soutěži konzervatoří v Pardubicích a získala také „Diplom za nejlepší klavírní doprovod“ na mezinárodní pěvecké soutěži Vissi d'arte.

Piano

Lenka Navrátilová is a professor of opera accompaniment at the Prague Conservatory, works in the Piano Accompaniment Section at the Music and Dance Faculty at the Academy of Performing Arts in Prague, and is a pianist with the Prague Philharmonic Choir. She has been engaged in piano accompaniment and chamber music for many years, and is a much sought-after concert partner in the field of piano accompaniment, particularly for opera singers and choirs. She works as a pianist and harpsichordist with the international music festivals Prague Spring and Dvořák Prague, the International Antonín Dvořák Vocal Centre in Karlovy Vary, FOK – Prague Symphony Orchestra, the Opera Ensemble at the National Theatre, the Kühn Mixed Choir, the Cancioneta Praga Choir, and Opera Mozart. She has performed in many European countries as well as in the USA, Russia, Mexico, the Republic of South Africa, Israel, South Korea, Hong Kong and Algeria. During the course of her career, she has had the opportunity of working with world-renowned conductors such as Claudio Abbado, Sir Georg Solti, Sir Charles Mackerras, Sir Simon Rattle, Zubin Mehta, Jiří Bělohlávek, Libor Pešek, Jakub Hrůša, Riccardo Chailly, Christoph Eschenbach and Sir Christopher Hogwood. In 2010, 2017 and 2019, Lenka was awarded the “Prize for Outstanding Piano Accompaniment” at the Antonín Dvořák International Singing Competition in Karlovy Vary, and also received the same award at the National Competition of Conservatories in Pardubice. She has also received a “Diploma for Best Piano Accompaniment” at the International Singing Competition Vissi d’arte.

Bohuslav Martinů

Písničky na jednu stránku (výběr)

Rosička

Slunéčko zachodí
za les javorový,
a rosička padá
na stromek višňový.

Padaj ty, rosičko,
na můj rozmaryján,
jak on mi uroste,
milému ho podám.

Otevření slovečkem

Zamykaj, maměnko,
zamykaj, kuchyňu,
aj, máš hezkú dceru,
ukrademe ti ju.

Šak sem zamykala
z ocele zámečkem,
přišel tam syneček,
otevřel slovečkem.

Cesta k milé

Aj! Stupaj, stupaj, stupaj,
můj koníčku na most,
abych já se dostal
k mé panence na noc.

Stupaj, stupaj, stupaj,
můj koníčku vrané,
abych já se dostal
do cizího kraje.

Do cizího kraje,
do cizí dědiny,
aby o mně lidi
dycky nemluvili.

Chodníček

Půjdeme, půjdeme,
chodníčku nevíme.
Dobří lidé věděl,
oni nám pověděl.

Půjdeme, půjdeme,
přes hory zelené,
budeme tam sbírat
maliny červené.

Maliny červené
a jahody zralé,
už my si vedeme
to děvčátko švarné.

Sen panny Marie

Usnula, usnula,
ja, Maria v ráji,
ja, Maria v ráji,
ja, v ráji na kraji.

Uzdál se jí sníček,
z jejího srdéčka,
vyrůstla jí na něm
krásná jablunečka.

A ešče se ptala,
čím ty luky kvitnú,
tú červenú růží,
či matičku Boží?

A ešče se ptala,
čím to pole kvitne,
tú bílú lelijú,
či pannú Marijú?

A ešče se ptala,
čím ty hory kvitnú,
tým zeleným listem
čili pánem Kristem?

Songs on One Page (selection)

Dew

The sun sets
behind the maple forest,
and dew falls
on the cherry tree.

Fall, little dewdrop,
on my rosemary,
when it grows,
I'll give it to my sweetheart.

The Lock

Lock the kitchen, mother,
lock it tight,
you have a pretty daughter,
and we'll steal her away.

I did lock it
with a steel lock,
but a boy came
and unlocked it with just a word.

Journey to the Beloved

Oh! Step, step, step,
my little horse onto the bridge
so I can get to my girl
for the night.

Step, step, step,
my black horse,
so I can leave
this foreign land.

This foreign land,
this foreign village,
so people will stop
talking about me.

The Footpath

We will go, we will go,
although we do not know which way to go.
Good people will know,
and they will tell us.

We will go
through the green mountains
and gather
red raspberries there.

Red raspberries
and ripe strawberries,
and soon we will be coming back
with a pretty girl.

The Dream of Virgin Mary

She fell asleep,
oh yes, Mary, in paradise,
yes, Mary, in paradise,
yes, on the edge of paradise.

She dreamt a dream
that a beautiful apple tree
grew from her heart.

And she asked,
“What makes the meadows bloom,
is it the red rose,
or the Mother of God?”

And she asked,
“What makes the fields bloom,
is it the white lily,
or the Virgin Mary?”

And she asked,
“What makes the mountains bloom,
is it the green leaf,
or the Lord Christ?”

Písničky na dvě stránky (výběr)

Děvče z Moravy

Přiletěl ptáček z cizí krajiny,
donesl psaní, v něm pozdravení.
Bych se podíval do země české,
že jsou tam taky děvčátka hezké.

Zůstanu radši v Jihlavském kraji,
najdu si děvče hezké z Moravy.
Moravka chodí přímo jak svíce,
každá má k chlapcům upřímné srdce.

Hlásný

Chodí hlásný po dědině,
vesele si prozpěvuje,
Krista Pána zvelebují.

Ach, mlč, hlásníčku nespívý,
neb mě usnul můj rozmilý,
na mých rukách pěkných, bílých.

Nerada bych ho vzbudila,
nerada bych mu snu zrušila,
by ho hlava nebolela.

Tajná láska

Chceme my se chceme,
ale potajemně.

Neznaj se, děvčico,
mezi ludma ke mně.

Jak se nemám znáti,
dyž lidé věďa,
dyž tvé černé oči
dycky po mě hledá.

Boží muka

U Brněnské Boží moke,
klečí tam šohaj, sepňa roke.
Přišla k němu jeho milá
a ptala se ho, co tam dělá.

Nedělám to, milá, mnoho,
jenom se modlím páno Boho.
Habe mě dal Pán Boh šťastí,
habych já dostal děvče hezký.

Songs on Two Pages (selection)

Moravian Girl

Flying from a far, flew a little bird,
in his beak a note bearing me good news.
Come, visit our land, dear land of the Czechs,
there, too, you will find many fair young girls.

But here I will stay in Moravian fair
I will find a girl, handsome sweet and gay.
Our Moravian girls they are tall and proud,
they have open hearts sincere with their lads.

The Night Watchman

All night, all night walks the night watch.
Gaily singing all to himself,
praising God and Lord Jesus Christ.

Oh, cease your singing old night watch,
for now my love has gone to sleep,
fallen asleep in my white arms.

I would not care to waken him
I would not care to spoil his dream,
for then his head is sure to ache.

Secret Love

Ah we want each other,
ach, but still in secret.
Keep away my own love
when we go with others.

Our secret we'll not keep,
for the others know it,
for your two dark eyes,
are ever searching for me.

The Wayside Cross

By the wayside stands an old cross
there knelt a lad with folded hands.
By there came his only true love
what are you doing there she asked him.

Here my loved one I do not do much
I was just praying, praying to God.
I will beg that I may be happy beg him that
I may get a fair lassy.

Leoš Janáček

Moravská lidová poezie v písniích (výběr)

Láska

Ej láska, láska, ty nejsi stálá,
jako voděnka mezi brehami.
Voda uplyne, láska pomine,
jako lísteček na rozmarýně.

Záře od milého

Zdalo se mně, zdalo,
že se od hor mračí,
a to se čerňají
šohajovi oči.

Zdalo se mně zdalo,
že se od hor blýská,
a červeňají se
šohajovi líčka.

Obráz milého

Šla děvečka do háječka,
do zeleného,
potkala tam malerečka
černookého.

Malerečku černooký,
pěkně tě prosím,
vymaluj mi obrazeček,
co v srdci nosím.

Nemaluj mi, malerečku,
svateho Jana,
vymaluj mi, malerečku,
meho galana.

Kvíť milodějné

Chodiťa po roli,
trhaťa kúkoli,
aj tú dobromysel,
co by šohaj prišieť.

Chodiťa po hájku,
trhaťa polajku,
trhaťa, volala:
Pod' ke mně, šohajku!

Ešče si natrhám
toho návratníčku:
Navrať sa mně, navrať,
švarný šohajíčku.

Polajka

Polajko, polajko,
dávno zme sa znať,
keď zme šohajovi
spoľu čarovať.

Nečarovala sem,
ani má mamička,
než mu čarovať
mé černé očička.

Čarovaly jemu
moje černé oči,
keď jich videl ve dne,
musel přijít v noci.

Čarovala jemu
má bílá hubička,
keď mu ščebetala
jako laštovička.

Stálost

Zelené sem seřa,
červené mi schodí,
pověz mi, synečku,
kdo tebe rozvodí.

Rozvodí, rozvodí
celá má rodina,
že ty si chudobnej
maměnky děvčina.

Nedaj, Bože, nedaj,
fialence rozkvést,
nedaj sa, synečku,
od céřečky rozvést.

Komu kytká

Sedělo děvča
v trávě zeleněj,
vilo péřečko
z růže červeněj.

Až ho uvíješ,
komu že ho dáš?
Tobě, šohajku,
až půjdeš od nás.

Koníčky milého

Dybych já věděla,
čí sú to koníčky,
nažala bych já jim
zeleněj travičky.

Dybych já věděla,
že sú to milého,
nažala bych já jím
ovsa zeleného.

Péřečko

Stójí šohaj pod naším okénkem,
túká na mňa svým zlatým prsténkem.

Puste ňa ven, má mamičko dobrá,
půjdu k němu na dvě na tři slova.

Má mamičko, prosím vás pro Boha,
už sem mu aj péřečko uvila;
jak mu svědčí za jeho klobúčkem,
jak mé líčko s jeho pravým líčkem.

Tužba

Ej Janku, Janičku,
voňavý hřebíčku,
jak's ty mně zavoňět
v tom širém polečku.

To moje srdenko
tak ve mně buchoce,
jako ta ryběnka
v hlubokém potoce.

To moje srdenko
tak si hořekuje,
že si ledakoho
věrně zamiluje.

Vzkázání

Výleť, sokoť, sivý pták,
to k mému miřému,
pozdravuj ho nastokrát,
takto řekni k němu.

Že ho věrně miřuju,
ve svém srdci nosím,
aby večer došel k nám,
že ho pěkně prosím.

Psaníčko

Dybych byla vtáčkem,
tým malým sokošem,
zatočila bych se
nad milého dvorem.

Nad milého dvorem,
nad jeho maštalú,
podívala bych se,
co chlápci dětajú.

Stesk

Aj zerzaj, zerzaj,
můj koničku vrany,
přes pole jeduci,
aby uslyšela
moja najmilejší
v komurce sedúci.

Jak ho uslyšela,
zaplákat musela
o koňa vraneho,
nětak o konička,
jako o Janička,
Janička švarneho.

Svitiło stunečko
na me okenečko,
od pulnoci měsíček,
ach, že už mi zarust
od meho míteho
přes zahradku chodniček.

Lavečka

Ta naša lavečka,
aj už a polámala,
co sem ze synečkem,
aj na ni sedávala.

Byla to lavečka,
aj, z dřeva olšového,
být ten můj syneček
srdénka falešného.

Moravian Folk Poetry in Songs (selection)

Love

Oh love, love, you are not steady,
like water between the shores.
The water flows away, love fades away,
like a little leaf on rosemary.

Love Shining

I dreamed it looked like
a storm over the mountains,
and it were the dark eyes
of my sweetheart.

I dreamed it looked like
lightnings over the mountains,
and it was his cheeks
blushing.

Lover's Likeness

A girl went
to the green grove,
and met
a dark-eyed painter.

“Dark-eyed painter,
I kindly ask you,
paint
what's in my heart.

Don't paint Saint John,
painter,
paint my lover's
likeness.”

Love Herbs

She walked across the field,
picking weeds,
and oregano, too,
hoping her love would come.

She walked through the grove,
picking thyme, chanting:
Come back to me,
sweetheart!

I'll pick some more
of the magic herb:
Come back to me,
my handsome lad.

Thyme

Thyme, thyme,
we've known each other so long,
we cast spells
on a boy together.

I didn't cast spells,
nor did my mother,
it was my black eyes
that enchanted him.

My black eyes
enchanted him,
when he saw them in the day,
he had to come at night.

My white lips
enchanted him
when I chirped
like a swallow.

Constancy

I sowed green,
it turned red,
tell me, boy,
who will separate us?

Who will separate us?
My whole family,
saying you're
a poor mother's girl.

God forbid
the violet from blooming,
don't let anyone
separate you from your girl, boy.

For Whom The Posy?

A girl was sitting
in the green grass.
She was making
a wreath of red roses.

When it's finished,
who will you give it to?
To you, dear boy,
when you leave us.

My Lover's Horses

If I knew
they were his horses,
I would cut
fresh grass for them.

If I knew
they were his,
I would cut
fresh oats for them.

Feather

A young man stands by my window,
tapping on it with his golden ring.

“Let me out, my dear mother,
I will go speak a few words to him.”

“My dear mother, for God's sake,
I've already made him a feather;
how nicely it sits on his hat,
just as my cheek fits with his.

Longing

Oh, Janíček,
my fragrant clove,
how sweetly you smelled to me
in that open field.

My heart
beats so fast,
like a little fish
in a deep stream.

My heart
cries out,
saying
it will faithfully love someone.

Message

Fly, falcon, gray bird,
to my beloved,
greet him a hundred times,
and say to him:

I love you faithfully,
I carry you in my heart,
please come tonight,
I kindly ask you.

Letter

If I were a little bird,
a small falcon,
I would fly
over my beloved's yard.

Over my beloved's yard,
over his stable,
to see what
the boys are doing.

Sorrow

Oh neigh, neigh,
my black horse,
as you cross the field,
so my beloved
can hear you
from her chamber.

When she heard him,
she had to cry,
not so much
for the black horse,
but for handsome
Janíček.

The sun shone
on my window,
the moon
from midnight,
oh, the path to my beloved across our garden
has already grown over.

The Bench

Our bench,
oh, it broke,
where I used to sit
with my sweetheart man.

It was a bench
made of alder wood,
and my young man
had a false heart.

Antonín Dvořák

V národním tónu, op. 73 (výběr)

Žalo dievča, žalo trávu
Žalo dievča, žalo trávu
neďaleko Temešváru,
keď nažalo, poviazalo,
na šuhajka zavolalo.

„Šuhaj, šuhaj, z druhej strany,
pod' mi dvíhať batoh trávy!“
Nech ti dvíha otec, máti,
nechce-li ťa za mňa dáti.

Ešte ťa len kolíbalí,
už ťa za mňa slubovali:
ešte si len húsky pásala,
už si v mojom srdci riasla.

In Folk Tone, Op. 73 (selection)

The girl reaped the grass

The girl reaped the grass

near Temesvár,

when she was finished reaping and tying it,

she called her sweetheart:

„Sweetheart from the other side,

come lift my sack of grass!”

Let your father or mother lift it for you,

if they won't let me marry you.

You were still in your cradle,

when they promised you to me.

You still fed the geese as a child,

when you were already growing in my heart.

